او را به حالِ خود رها کنید و یک سطل آب بر محل ادرارش بریزید؛ شما مأموریت یافته اید که آسان بگیرید، نه اینکه سخت بگیرید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: صحرانشینی در مسجد ادرار کرد؛ مردم برخاستند تا با او برخورد کنند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «دَعُوهُ وَأَرِيقُوا عَلى بَوْلِهِ سَجْلاً مِنْ مَاءٍ، أَوْ ذَنُوبًا مِن مَاءٍ، فَإِنَّما بُعِثْتُم مُيَسِّرِينَ ولَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ»: «او را به حالِ خود رها کنید و یک سطل آب بر محل ادرارش بریزید؛ شما مأموریت یافته اید که آسان بگیرید، نه اینکه سخت بگیرید».

[صحیح است] [متفق علیه، این لفظ بخاری است]

صحرانشینی در مسجد نبوی ادرار می کند که مردم او را نهیب می زنند نه اینکه با او درگیر شوند؛ اما رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنها می فرماید: «او را به حال خودش رها کنید». وقتی ادرار کردنش تمام شد به آنها دستور می دهد بر مکانی که ادرار نموده سطلی آب بریزند و به آنها یادآور می شود که باید دعوتگرانی آسانگیر باشند نه اینکه باعث تنفر و دوری مردم از هدایت شوند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5806